

Jestli nám někdo v české muzice chybí, je to jistě **Michal Tučný**. Odešel předčasně, přesto za sebou nechal obrovské množství práce. Nahrávky s nejrůznějšími kapelami (zdaleka nejen s Greenhorns, Tučňáky či Fešáky, ale také třeba s jihočeským Weekendem) a dueta s předními kolegy z branže patří stále k nejpopulárnějším - a sluší se dodat: také k nejkvalitnějším, které v české (především) country muzice vnikly. O to víc mrzí pomýšlení, co všechno mohl ještě Michal Tučný dokázat a kam by se jeho hudební cesty mohly ubírat. S pravděpodobností hraničící s jistotou by toho bylo hodně; Michal Tučný vždycky hledal nové cesty, vždycky se snažil přinést do své hudby něco nového. A téměř pokaždé se střelil. Kvality jeho produkce z něj udělaly legendu ještě v době, kdy žil. Míval přezdívky převzaté z jeho písní (poslední kovboj, medvídek, báječný chlap), lidé ho měli rádi. A mají dodnes - stále se například na jeho počest scházejí na každoročním setkání Stodola Michala Tučného. Je to jakási "

ekumenická mše za Michala

", hold mu sem přicházejí vzdát vyznavači a aktéři nejrůznějších hudebních žánrů a stylů. Tučného by to jistě potěšilo, protože i on hledal a propojoval, ať už šlo o lidi či o hudbu.

Hodně z toho, co všechno Michal Tučný stihl, nabízí výběrové DVD **Fidlej a hraj**. Obsahuje jedenadvacet audiovizuálních záznamů Tučného zpěvu s různými skupinami, klipy a filmečky (od *Feleeny* z

El Pasa

přes

Tam u nebeských bran

až po směs lidovek

Ty hvězdičko malá

), a také téměř hodinový dokumentární snímek Davida Urbana

Poslední kovboj

. Ti, kteří Michala Tučného znají, jistě si ho rádi připomenou "v akci". Ti, kteří ho znají méně, se seznámí s výsostným zpěvákem, countrymanem a dobrým člověkem, jakých naše hudební scéna rozhodně nemá přebytek. O Michalovi Tučném se říkalo, že zpíval srdcem; dodejme, že srdcem i žil.